

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Како је лепо и красно кад сва браћа живе заједно, рекао је то још у Старом завету свети цар и пророк Давид. И заиста нема веће радости него када се браћа окупе на заједничком делу, на заједничком послу а нарочито на заједничкој молитви да прославе име Божије и да измоле милост Божију на себе и на цео наш народ. Ево и данас овде сабрани у овој малој катакомби Свете Тројице браћо и сестре, нисмо сами ми овде данас. Овде је цело небо овде је цела небеска Србија, сви наши славни свети преци, они који су нас учили вери православној, учили нас како треба да живимо у овоме свету ради живота вечога, ради Царства небескога. Они су данас овде са нама а и ми са њима у нашој молитви. И за себе и за све наше ближње и даљне који Богу верују и који Богу служе и за Богом иду.

Зато је Господ Исус Христос и дошао браћо и сестре на земљу да људима покаже пут како се достиже у Царство небеско, како се задобија живот вечни. Јер човек је зато створен. Није човек створен да поживи на земљи педесет, осамдесет или сто година свеједно па да га нестане, да га поједу црви и да више од њега нема ништа. Не! Човек је створен за живот вечни јер је створен по лику и подобију Божијему како каже Свето Писмо. Али грехом човек је тај лик Божији у себи унаказио, изопачио, премазао црним катраном греха тако да се није јасно распознавао. Као нека стара икона или фреска која је толико почадила да се не распознаје који је светитељ на њој.

Дође уметник, дође конзерватор који уме то да ради, очисти ту икону и она заблиста пуним својим сјајем. Тако и Господ тај небески уметник који је дошао на земљу да

очисти не једну не све иконе, све људе који су створени по лику Божијему а то је сваки човек браћо и сестре.

И заиста Господ је дошао ради тога да људима поврати божански лик и подобије у њега, да би људи се угледали на Бога у своме животу. Зато Господ данас у Светом Јеванђељу напомиње људима на једну особину Божију између осталих а то је на милостивост Божију. Бог је милостив, Он је љубав, Он је отац свих људи и зато каже да даје и кишу и сунце и злима и добрима, и негледа ко је ко. Оно што је потребно за обичан земаљски живот Бог даје свима подједнако и Господ опомиње да и ми треба тако да чинимо. Јер вели ако љубите само оне који вас љубе какво добро чините? Или ако чините добро онима који ће вама то вратити, који вама чине добро, то чине и незнабошци. Како ћете се ви хришћани, моји ученици, моји следбеници разликовати од њих? Не, ви треба да волите и да чините милостињу и добро и онима који вас мрзе, који вас прогоне, који вас ненавиде. И каже на крају молите се и за непријатеље, љубите и непријатеље своје. То је онај врхунац хришћанске љубави која је слична божанској љубави. Јер и Он љуби и грешнике и праведнике. Тако Господ захтева и од нас као и на другом месту што је рекао... „а ви будите савршени као што је савршен Отац ваш небески.“ Он то тражи од људи, толико савршенство. Зар је то могуће испунити браћо и сестре? Да можда не тражи много од људи, да ли то можда превазилази људске моћи? Не!

Господ је познавао и познаје човека јер је Он створио човека и зна шта му је дао у почетку и зна ради којег циља га је створио и зато га сада позива да иде ка томе циљу. Да се пошто је створен по лику и подобију Божијему,

по икони Божијој у себи коју носи, он треба и да себе, да уподоби свој живот Богу. Да буде милостив као Бог, да буде савршен као Бог. „Будите савршени као Отац ваш небески.“ Да је то могуће показали су безбројни светитељи у току историје Цркве за две хиљаде година и свакога дана ми славимо једнога или више угодника Божијих који су тај циљ остварили у своме животу на земљи и зато се удостојили Царства небескога, удостојили се да буду прослављени од Бога и да их Црква света слави по целој земаљској кугли где се. Где се год помиње име Божије ту се помињу и светитељи Божији.

Данас преподобни Иларион Велики, преподобни Иларион Мегленски сутра неки други, прексутра трећи и сваки дан Црква предасе изводи примере да је могуће остварити онај циљ који Господ од нас тражи. Да будемо према свима људима испуњени добром вољом, добром нарави, добрим делима. Да чинимо све оно што је људима потребно колико је год то могуће. Али једно да чувамо. Да чувамо истиниту веру православну. Јер када је вера у питању постоји граница међу људима.

Што се тиче људских потреба, људских живота треба се жртвовати за свакога човека, ако треба и живот дати не питајући ко је ко и које је народности и које је вере и тако даље. А када је у питању вера онда се ту мора знати граница. Зато и кажу свети Оци да је народ Божији тај који чува веру православну. И заповедају не померајте међе које поставише оци ваши. Оне догмате, оне каноне, она правила које су свети Оци поставили тога треба да се држимо, у тим границама да се крећемо, да не нарушавамо заповести Божије али ни заповести Цркве ни учење светих Отаца и светих апостола. Јер вера

православна је она вера коју је Господ Христос донео људима на земљу да по њој живе. Дао је заповести своје, дао је науку своју, своје Јеванђеље да се тога држимо, да по томе живимо и тако припремамо себе за живот вечни и за Царство небеско.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, молитвама свих угодника Божијих и светитеља Божијих из рода нашега од Светога Саве и пре Светога Саве до светог владике Николаја и оца Јустина да Господ и нама дарује снаге да испунимо заповести Божије, да постигнемо циљ ради кога смо створени и да се удостојимо Царства небескога и живота вечнога у њему да бисмо тамо и ми са свима светима славили Тројицу Јединосушнују и Нераздељиву Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.